

Bulányi György Atya: Az Ószövetség nem Isten igéje

2014 június 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

4

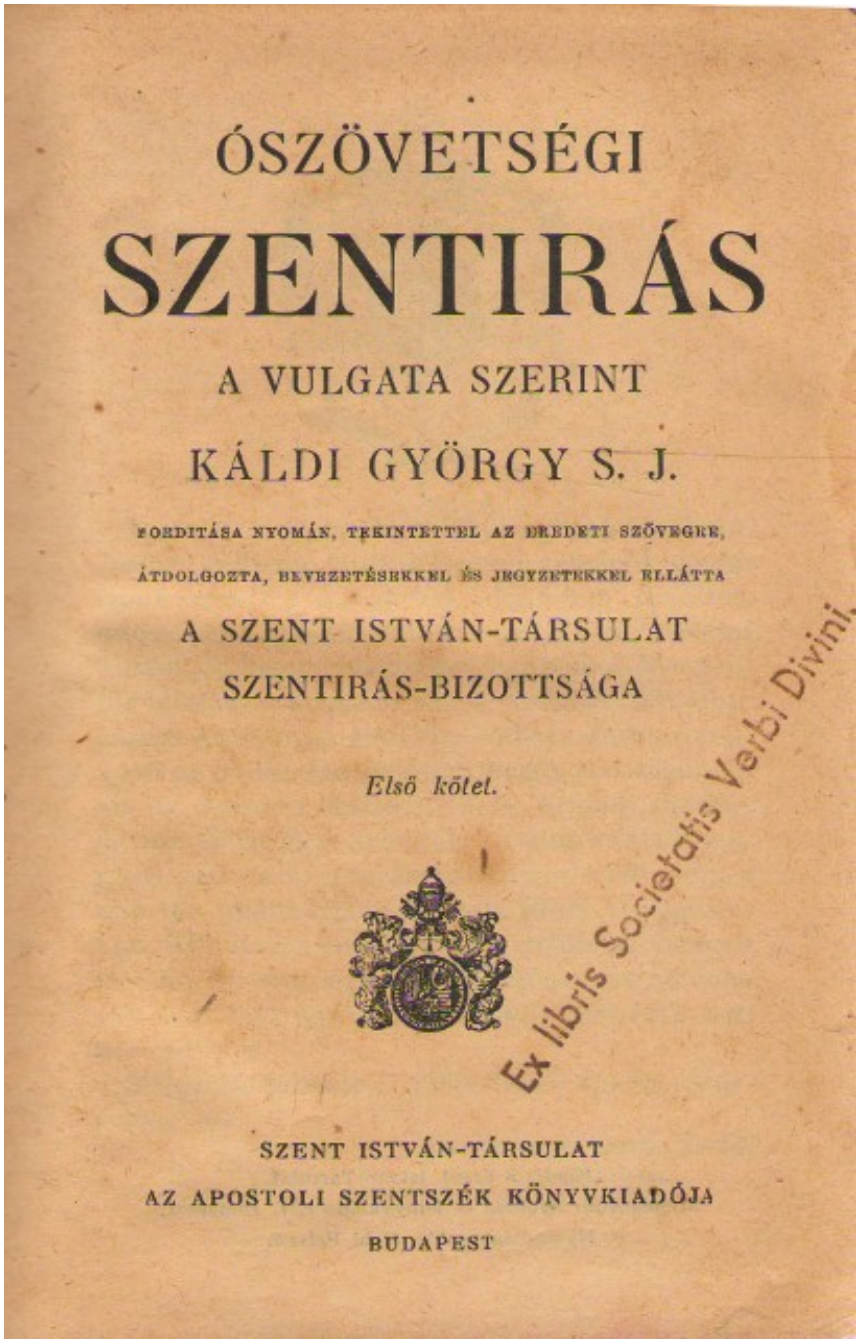
Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Már Jézus m?ködése után mindössze száz évvel felmerült a pogányokból lett keresztényekben az a gondolat, hogy meg kellene szabadulniuk az Ószövetség terhes örökségét?l.

Markionnak hívják azt a kisázsiai s Fekete-tenger melléki, Szinopé nev? városban született és pogány görögb?l lett keresztényt, aki elvetette az Ószövetség haragvó és igazságot tev? Istenét már a második század els? felében. Az akkori keresztény közgondolkodás azonban más volt, mint Markioné. Saját apja, Szinopé püspöke közösítette ki ?t.

Magam nagyvonalúan átlépem a szentmise els? olvasmányát, mely rendre az Ószövetséget hozza. Még a másodikat is, és csak az evangéliumokról beszélek. Ezzel máris kései utódja volnék a 21. században a 2. századbeli Markionnak. Vállalom ezt a helyzetemet, és újra felvetem, hogy nem volna-e jobb, ha egyszer s mindenkorra megszabadulnánk attól, hogy az Ószövetség is az Isten igéje. Azzal vetem fel, hogy bizonyos vagyok abban, hogy ezt a m?veletet a keresztény vallások aligha fogják valaha is elvégezni. Aligha, mert kétezer esztend? hagyományát nemigen lehet kiiktatni a történelemb?l.
Mégis fel kell vetnem a kérdést, mert e hagyomány hatására rendre úgy gondolkodunk, ahogyan Jézus Istene nem gondolkodik.

Nem rosszabb ez a hagyomány, mint más népek hagyománya. De mégis, az Ószövetség egy nép, a zsidó nép eredetmondája, nemzeti kultúrája, Jézus el?tti kultúrája. S Jézus azt mondta magáról, hogy mindazok, akik ?el?tte jöttek, tolvajok és rablók, és nem hallgattak rájuk a juhok. ? az ajtó. Aki ezen, rajta keresztül megy be, az üdvözül és talál legel?re (Jn 10,8-9). Hogyan tehetjük ezek után meg, hogy mindörökre megnyomorítjuk Jézus tanítását azzal, hogy egy Jézus el?tti nép és kultúra szöveggy?jteménye után ugyanúgy odatesszük a liturgia szavát, mint Jézus szavai után: Ez az Isten igéje.

Kispap koromban volt egy társam, aki öt évvel járt fölöttem. Már növendékként bölcseleti és teológiai doktorátust szerzett. Nem volt akárki. Meg is örökíteném nevét: Gerencsér Pistának hívták. Nem szerzett szaktanári diplomát magának, gimnáziumainkban hittant tanított. Ha tán nem is gondolta, de Markion tanítványa volt ? már el?ttem. Egyszer mondta is nekem: Nem tanítom tovább az Ószövetséget, Benedek Elek Magyar mese- és mondavilágát fogom tanítani az iskolában. Megtette-e? Nem tudom. Hamar elsodorta el?lem az élet. Már '48-ban kiment Amerikába, s ott folytatta piarista életét, '90 nyarán még találkoztam vele Buffalóban. Értitek a lázadását? Azt gondolta, hogy a magyar kultúra eredetmonda-világa is ér annyit, mint a zsidó kultúráé. Lehet, hogy nem ér annyit, de valamennyit ér azért. Minden nép eredetmondája ér valamit. Mennyit? Hát annyit, amennyit érhet az, ami Jézus el?tti. Tolvajok és rablók írták.

Egyik Bokor-beli testvérem - szintén tanár, biológia szakos -, D?ry Pista mondta, hogy teljesen értelmetlen dolog a gyerekeknek történelmet tanítani az iskolában. A történelem arról számol be, hogy miként változtak a határok. Például a Kárpát-medencében határt húztak az utolsó másfélezer esztend?ben az avarok. Messze Nyugatig, és túl Bécs táján is. Aztán leverte ?ket a német-római császár, s határát Keleten a Duna vonalánál húzta meg. Aztán következett honfoglalásunk, s a határt ismét Nyugatra toltuk a Lajta és a Fischa folyók közé. Aztán jöttek a törökök, és Mohács után háromfelé szakították határokkal az országot: hódoltságra, erdélyi fejedelemségre és a király országrészére. A felszabadító háborúk visszarendezték a határt a szentistvánira. S végül Trianonban tíz felé vagdosták hazánkat. A nyertesek mindig h?sökr?l beszéltek, saját magukról. A vesztesek mindig adót fizettek, mint háborús b?nösök. A nyertesek mindig pusztították a földet és népeiket. Ami Budán dics?ség volt, az Sztambulban, Moszkvában, Bécsben gyalázatnak min?sült. Ami Sztambulban, Moszkvában, Bécsben dics?ség volt, az Budán min?sült gyalázatnak. Más és más dics?séget tanultak Buda meg a többi város iskoláiban a gyerekek. Ami azonos volt, az csak a föld és a népek pusztulása, akármi is számított dics?ségnek vagy gyalázatnak itt vagy amott. Kérdem ezek után, hogy értitek-e már, amit Jézus mondott: Akik el?ttem jöttek, mind tolvajok és rablók.

Tessék egy palesztin, azaz filiszteus szemével olvasni az Ószövetséget, s benne Dávid dics?séges harcait a filiszteusok ellen. Az ? szemükben az a gyalázat, maga. S ha magyar szemmel olvasom, akkor micsoda? Egy szomorú tény: ezt csinálják a királyok, az urak. Mit? Pusztítják a földet és a népeket. De hát csak ez van az Ószövetségben? Nemcsak ez. Még sokkal rosszabb is. Hálazsoltárok, melyekben megköszönik Istennek, hogy az ? segítségével tudták pusztítani a filiszteusokat meg az egyiptomiakat, mert tudvalev?en Isten fojtotta bele ?ket a Vörös tengerbe, és mert megint csak tudvalev?en örök szeretettel szerette népét, a zsidót. Akik Jézus el?tt jöttek, mind tolvajok és rablók.

És igazán nincs más az Ószövetségben, csak Isten segítségével végrehajtott tömeggyilkosságok? De van, hiszen az Ószövetséget is Isten képére teremtett emberek írták, akik tudták Isten igéjét, hogy jókisfiúknak, jókislányoknak kell lennünk. Van benne ének a szerelemr?l (Énekek éneke), van benne Tízparancsolat, van benne templomépítés, van benne istendicséret (Az Úr az én pásztorom, nem kell félnem). Van benne az a jó is, ami az emberben és annak bármilyen vallásában is megtalálható: az, hogy jóknak kell lennünk. De az egészet elborítja a határkiigazítás, a tömeggyilkosság és az ehhez adott isteni segítség. Értitek-e Markiont és engem, akik azt mondjuk, hogy mindenképpen meg kell szabadulnunk az Ószövetségt?l? És értetek-e engem, amikor mondom, hogy alighanem sohasem fogunk megszabadulni t?le? Miért? Mert hiába tudjuk, hogy jóknak kell lennünk, azért a hazánkat csak meg kell védenünk, és vissza kell szereznünk, amit elraboltak t?lünk. Mert a románok a Tiszáig akarnak jönni, mi pedig nem hagyhatjuk, hogy Moldovában kipusztuljanak a csángók... Mert a spanyol és a francia földnek sértetlenek kell maradnia, s a baszkok sohasem nyugodhatnak bele, hogy spanyolok és franciák tiporják a megszentelt baszk földet... És mert a spanyol és a francia és a baszk Isten azonosul az ? népével, miként a zsidók Istene is azonosul a zsidókkal. Még ha az egyházak vezet?sége azonosulna is Markionnal, mi akkor is ragaszkodnánk a magunk magyar, román, spanyol, francia, baszk Istenéhez. Mindahány nemzet van a földkerekségen, mind azonosul a maga Istenével, amely azt mondja ellenségeinkre, hogy üsd, vágd, nem apád.

Mert nemcsak azok a tolvajok és rablók, akik Jézus el?tt jöttek, hanem azok is tolvajok és rablók, akik Jézus után jöttek. A Jézus után nem más, mint a Jézus el?tt. Nincs különbség el?tt és után között. S ha van, az legfeljebb annyi, hogy a Jézus utániak már sokkal fejlettebb tolvajok és rablók. A multik ma már úgy veszik el a nemzeti vagyont, hogy határt sem kell módosítaniok, anélkül is ki tudnak fosztani minket.

S mivel így van, ezért én vállalom, hogy Markion nyomába lépek, s azt mondom, hogy amíg van Ószövetség Jézus táborában, addig naponta tanuljuk az Írásból nemcsak azt, hogy légy jó, hanem azt is, hogy légy tolvaj és rabló és légy tömeggyilkos. Olyan kereszténységr?l álmodom, amelynek szentmiséiben van változatlanul három olvasmány. A harmadik az evangélium. Az els? a világirodalom, s benne mindaz, ami rárímel Jézus tanítására. Meg is van már az ideiglenes olvasókönyve. Hamvas Béla Anthológia humana cím? gy?jteménye, vagy pedig Sík Sándor és Juhász Vilmos könyve: A Szeretet breviáriuma cím?. Megtalálhatók benne a Jézus el?tti és Jézus utáni világ jézusi hangjai. Azoké, akikre figyelnünk kell. Mondjak neveket, akinek írásait találom e két kötetben? Mondok: Hermész Triszmegiszthosz, Buddha, Lao-ce, Konfu-cse, Hérakleitosz, Platón, Szókratész, Marcus Auréliusz s a Jézus utáni világ énekesei: Benedek és Ferenc, Erazmus és Mórusz Tamás, Pascal és Angelusz Sziléziusz, Tolsztoj és Dosztojevszkij, Böll és Grass... Vég nélkül sorolhatnám. Nagyon figyelnénk a templomokban mise alatt, ha ezeknek az írásait hallhatnánk els? olvasmányként.

S mi lenne a második olvasmány? Hát részletek Wass Albert A funtineli boszorkány cím? regényéb?l, Szabó L?rinc Vang-An-Si-ja, Sinka Virág balladája s mindaz, amit az évek hosszú során hallhattatok idézni t?lem. S ez lenne az egész világon? A magyar irodalom? Dehogy is ez lenne. Minden nép tudja, hogy jónak kell lenni. Minden népnek vannak avatott tollú írói, akik nem csak ószövetségi gyilkos Istent tudnak dicsérni, hanem tudják Jézus Istenét is magasztalni, a jézusi szeretet Istenét is. Csodálatos kórus lenne ez. Lopkodnánk más népek harmadik olvasmányaiból, s betennénk a mi második olvasmányaink kötetébe.

S akármennyire is lehetetlennek gondolom, hogy leváltjuk az Ószövetséget, s a második olvasmányt, mégis elmondom és leírom ezt, miel?tt meghalok. Talán majd ha fejre áll a multik világa, elkövetkezik egy jobb kor, amely tudni fogja, hogy bizony nem készítjük az Úr útját addig, amíg hangozhat a szentmisében az is, ami Jézus el?tti, a tolvajok, a rablók és a tömeggyilkosok hangja. Amen.

Bulányi György
Megjelent a Magyar Mérce áprilisi számában.

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló